

III

**VENERABILI FRATRI NOSTRO IOSEPHO S. R. E. PRESBYTERO CARDINALI
HÖFFNER, ARCHIEPISCOPO COLONIENSI.**

Iubilari feliciter progrediente anno venerandi cathedralis Coloniensis templi, hospitio accipiet archidioecesis Tua participes Septimi Internationalis Congressus Musicae Sacrae; qui quidem sine dubio eventus tum progressionem tum etiam divitias addet musico Ecclesiae thesauro. Opus enim, quod Consociationis Internationalis Musicae Sacrae moderatores superioribus annis pro ipsa musica sacra expleverunt, in eodem revera Congressu valide confirmabitur. Epistula igitur haec Nostra simul volumus ut grati animi documentum sit de industria iam istis in rebus posita, simul incitamentum ad eam in posterum similiter tempus proseguendam.

Concilium Vaticanum Secundum propria in Constitutione «Sacrosanctum Concilium» cum vi extulit munus "ministeriale", quod Musicae Sacrae adscribitur (cfr. Concilium Vaticanum II, Const. «Sacrosanctum Concilium», n. 112). Nam verba, quae tantum ponderis liturgica in celebratione prae se ferunt, cantu magis attolluntur sicque peculiarem recipiunt modum sollemnitatis, pulchritudinis, dignitatis, quae adstanti congregationi permittunt ut aliqua se ratione propiorem esse sentiat Mysterii ipsius sanctitati in Liturgia operantis.

Hanc profecto ob causam peropportunum esse iudicavit Concilium omnes commonefacere ingentem locupletemque inveniri thesaurum musicae traditionis apud diversas liturgicas familias et orientales et occidentales; quem volventibus saeculis comparatum etiamnunc esse in usu tamquam artis atque cultus humani speculum variorum populorum. Eodem praeterea tempore universis inculcat Concilium quantum denique oporteat vires impendi et operam ut Ecclesiae conserventur hae divitiae; ad quod officium nominatim destinari curatores ipsos earundem rerum musicaeque sacrae cultores (*ibid.*, n. 114).

Mentionem vero praecipuam sibi vindicat «cantus gregorianus» qui iam pro momento suo ac pondere agnoscitur nunc cotidiano Ecclesiae usu nunc magisterio eius veluti cantus Liturgiae Romanae proprius artisque vinculis cum lingua Latina coniunctus (*ibid.*, n. 116-117). Pariter tamen cantio polyphonica agnoscitur ut praestabile sacrae et liturgicae enuntiationis instrumentum.

Fervor operis ipse, qui statis efficit temporibus ut indicantur Con-

gressus Musicae Sacrae et agantur, conducere plurimum efficaciter potest detegendis interioribus bonis memoratae supra traditionis musicae definiendisque singulis ipsius partibus ut digne illa et observanter retineatur viva in Ecclesiae liturgia.

At bona commendat Concilium non tantum saecularis traditionis musicae adhuc valentis. Conscium enim sibi ipsius necessitatis, quae ad Ecclesiam semper pertinuit, reperiendae videlicet aequae veluti incorporationis sui in humano cultu arteque populorum modo perveniendum ad Iesu Christi fidem, suadet ut pro illis particulatim « thesaurus Musicae sacrae summa cura servetur et foveatur » (*ibid.*, n. 114).

Ibi Congressus participes maximam sane habent investigationum ac studiorum provinciam. Summopere quidem in praesentia necesse est musicum Ecclesiae patrimonium explicetur ac multiplicetur non solum novas inter adulescentes Ecclesias verum inter eas etiam quae plura saecula cognoverant gregorianum cantum et polyphonicum lingua Latina editum sed nunc, inductis in consuetudinem vernaculis linguis, postulari vident alias idoneas formas musicae dictionis in ipsa liturgia.

Quotiens autem tales novae figurae diiudicantur, ratio simul aequabili cum meditatione ducatur elementorum propriorum traditis moribus ac naturae ipsi diversorum populorum. Qua de re docuit Concilium : ((Cum in regionibus quibusdam, praesertim Missionum, gentes inveniantur quibus propria est traditio musica, magnum momentum in earum vita religiosa ac sociali habens, huic musicae aestimatio debita necnon locus congruus praebeatur, tam in fingendo earum sensu religioso quam in cultu ad earum indolem accommodando » (*ibid.*, n. 119). Etenim omnis hominum cultura invenire potuit nobilissimas animi significationes etiam per musicos modos ; enitendum ideo est tam in provincia disciplinarum quam in regione actionis pastoralis ut praefiniantur firma principia quae veris insuper bonis respondeant multiplices apud mûsicas traditiones.

Sed huius generis studium, ut reapse perficiatur secundum rationem scientiae, decet item complecti investigationem comparativam simul recentium simul antiquarum enuntiationis formarum. Quippe sacra musica nova, ea nempe quae inserviat oportet liturgiae celebrationi variarum Ecclesiarum, valet debetque praecedentibus ex formis ac maxime ex cantu gregoriano altiore suum haurire afflatum et proprietatem rerum sacrarum et germanum religionis sensum. Merito plane gregoriana cantus ita cum reliquis dictus est conferri cantibus ut statua cum pictura.

Dum tandem itaque Nos exoptamus ut studia Septimi Congressus Musicae Sacrae, cuius opus dirigitur totum ad Africanam Mediam et Orientalem, fiant pro diversis ecclesialibus communitatibus non modo in nationibus vetustae traditionis Christianae sed etiam in illis, nupe-rius ubi est Evangelium disseminatum, fontes incitationis ac Stimuli ad copiosam praestantemque operam musicam, libentissime transmittimus tibi, Venerabilis Frater Noster, necnon praepositis ac participibus Congressus peculiarem Apostolicam Benedictionem velut immutabilis Nostrae caritatis signum caelestiumque pignus donorum.

Ex Aedibus Vaticanis die xxv mensis Maii, anno MCMLXXX, Pontificatus Nostri secundo.

IOANNES PAULUS PP. II

ALLOCUTIONES

I

Ad Suam Beatitudinem Eliam II Patriarcham Veteris Apostolicae Ecclesiae Georgianae in aedibus Vaticanis coram admissum.*

*Your Holiness and Béatitudo,
Dear Brothers in the Lord,*

Today is indeed a joyful day in the long history of our Churches, for it is the first time that a Catholicos Patriarch of the Ancient Apostolic Church of Georgia has visited this Apostolic See of Rome to exchange the kiss of peace with its Bishop. In recent years there has been a steady growth in the good relations between our Churches as each has shared in the sorrows and the joys of the other, in accord with the words of the Apostle: "Rejoice with those who rejoice, weep with those who weep. Live in harmony with one another".¹ Bishop Nikolosi of Sukhumi and Abkhasia, whom I am glad to greet once again, represented Your Holiness at the funeral of my predecessor John Paul I and also at the Mass which inaugurated my own pontificate; it was indeed a joy for me to be assured of your Church's solidarity in prayer for God's blessing as I began my ministry. Three years ago Paul VI was

* Die 6 m. Iunii a. 1980.

¹ Rom. 12:15-16.